

Büyük balığın ağızında güvenle çalışanlar

Denizlerin Altındaki Temizlikçiler

Denizlerde bazı büyük balıkların ağız, deri ve solungaç bölgelerinde zamanla parazitler ve artıklar birikir. Bu durum balığın sağlığını olumsuz etkileyebilir. Büyük balıklar bu bölgeleri kendi başlarına temizleyemedikleri için küçük temizlikçi balıkların ve karideslerin yardımına ihtiyaç duyarlar.

Şaşırtıcı Bir Manzara

İlk bakışta küçük balıkların büyük bir balığın ağızına girmesi tehlikeli gibi görünür. Çünkü büyük balık istese onları kolayca yutabilir. Fakat burada alışılmıştın dışında bir durum vardır. Büyük balık, bu küçük canlılara zarar vermez; aksine onların ağızındaki ve derisindeki parazitleri temizlemesine izin verir.

Denizin Temizlik Merkezleri

Temizlenmeye ihtiyaç duyan büyük balıklar, âdeta denizin altında kurulmuş bir temizlik merkezine gelir gibi bu küçük canlıların bulunduğu yerlere yaklaşır. Küçük balıklar ve karidesler de büyük balığın ağızındaki, derisindeki ve solungaçlarındaki parazitleri temizlerler. Böylece büyük balık rahatsızlık veren canlılardan kurtulur; küçük balıklar ve karidesler de kendilerine rızık bulmuş olur.

Bir Deniz Feneri Gibi

Bazı temizlikçi karidesler, üzerlerindeki dikkat çekici renkleri ve hareketleriyle büyük balıklara âdeta “buradayım” der gibidir. Sanki denizin karanlıklarında küçük bir işaret lambası yanar. Temizlenmeye ihtiyacı olan balık yaklaşır, ağızını açar ve bu küçük canlıların işlerini yapmasına izin verir. Şuursuz görünen canlılar arasında böylesine hassas bir düzenin işleme, insanı derin bir tefekküre çağırır.

Tehlikenin İçinde Emniyet

Normal şartlarda küçük balıklar büyük balıklara yem olabilir. Fakat burada bambaşka bir tablo vardır. Büyük balık, onları yutmaz; küçük balıklar da korkmadan onun ağızına girer. Peki bu güven nasıl oluşmuştur?

Bu canlılar aralarında nasıl bir anlaşma yapmıştır?

Kim büyük balığa “Bunlar senin temizleyicindir, onlara zarar verme” demiştir?

Kim küçük balıklara “Bu ağız sana tuzak değil, vazife yeridir” diye öğretmiştir?

Tesadüfle Açıklanamayacak Uyum

Burada sadece bir beslenme hadisesi yoktur. Burada ihtiyaç vardır, vazife vardır, karşılıklı fayda vardır, ölçü vardır, emniyet vardır. Büyük balık temizlenmeye muhtaçtır; küçük balıklar ve karidesler rızık bulmaya muhtaçtır. İki ihtiyaç, hikmetli bir düzende buluşturulmuştur. Şuursuz sebeplerin, akılsız tesadüflerin, kör tabiatın böyle bir güven ilişkisi kurması mümkün müdür?

Nefsi Susturan Sorular

Karides bu vazifeyi nereden öğrendi?

Küçük balık, büyük balığın ağızına girmenin ne zaman tehlikeli, ne zaman güvenli olduğunu nasıl bildi?

Büyük balık, ağızındaki küçük canlıları yemeyip onların temizlik yapmasına niçin izin verdi?

Bu canlıların hayat programına yardımlaşma duygusunu kim yerleştirdi?

Kim onlara vazifelerini öğretti?

Kim onları birbirine muhtaç, birbirine faydalı ve birbirine hizmetkâr kıldı?

Tefekkürün Kapısı

Bu canlılar kendi kendilerine bu düzeni kurmuş olamazlar. Çünkü burada ilim isteyen bir plan, irade isteyen bir tercih, kudret isteyen bir yaratılış ve merhamet isteyen bir yardımlaşma vardır. Bu küçük canlıları vazifeleriyle yaratan, onları birbirinin yardımına koşturan, rızıklarını en uygun yerde hazırlayan ancak sonsuz ilim, kudret ve rahmet sahibi olan Allah'tır.

“Sizin yaratılışınızda ve türetip yaydığı bütün canlılarda da kesin bilgiyle inanan bir topluluk için ayetler vardır.”

Câsiye Suresi, 4. Ayet

Denizin altında çalışan küçük bir karides bile, görebilen gözler için bir ayettir. Büyük balığın ağızında gezen küçük bir temizlikçi balık bile, tesadüf perdesini yırtan canlı bir delildir. Çünkü kâinatta hiçbir vazife başıboş değildir; her canlı, kendisine öğretilen diliyle Rabbini gösterir.